

Становище

Уважаеми, г-н Чобанов,

Пиша Ви в качеството си на майка на **НЕ** прието дете – 1г 10м.

Сблъсъкът ми със системата за **първа** година се оказва **неуспешен**. Мога да пиша много по темата, въпреки новобранският ми опит. От началото на годината чета при всеки удобен момент и силно се вълнувам от критерии, класирания и промени. Ще се опитам да бъда максимално кратка в становището си, защото съм забелязала, че никой не се старее да стигне до края на написаното.

Уседналост:

Още ми стои в „браузъра“ Вашият коментар на промените: От 2020 г. за прием в детските градини в София се въвежда т. нар. принцип на уседналост. Това каза заместник-кметът Тодор Чобанов, след като Столичният общински съвет прие промени в наредбата за прием на деца в детските градини. **Над две години** "уседналост" ще носи максималните три точки. Допълнителни две точки получават децата за адрес, който попада в административния район на детската градина. Защо всяка Ваша дума **никога** не е последна /поне за някакъв смислен период от време/? Тук хубаво е казано „ **децата**“. Защо те трябва да се чувстват „**прецакани**“ за избора/решението на родителите си къде да се устроят и планират бъдещето си? Гратисният – либерален подход от Ваша страна за срок от 2 години **никога** „не топли“, след като автоматично става излишен. Хипотетично дадено семейство си е направило бърз план какво да предприеме за в бъдеще и всичко това „отива на кино“. Включително и ние сме пример за това. Края на юли 2018г се нанесохме във вече пригоденото ни за живот жилище и месец след това се роди детето ни. Тук идва въпросът „Какво значи 2 или 3 години уседналост?“ Документът ми /настоящ адрес/ на мен и детето са с дата края на октомври. Как ще го броите тепърва - от датата до датата или година 2018,2019 на пример? Ако е от дата до дата няма как изобщо да Ви се зарадвам, защото автоматично значи „аут“ за нас при въвеждане на неприемливата за мен „уседналост“. Помислете, че доста семейства имащи удостоверение за адрес след майските големи класирания са поредните „прецакани“.Тук идва великото мое становище: аз съм **против** въвеждането на уседналост за конкретен административен район. Ако толкова държите, направете го хипотетично 1 година. Колкото и критерии да въведете, **места никога няма да има за всички**, просто различни деца няма да бъдат приети. По този начин изобщо не решавате наболелият и голям проблем. Не го казвам от името на майка с горепосочения казус, а от името на родител и член на семейство, което **никога** не знае какво „ще му дойде до главата“ и какво ще трябва да предприеме за в бъдеще. Родителите се превърнахме в едни **калкулатори и Нострадамуси** само и само да угаждаме на хрумванията Ви.Трябва да измислите механизми за контрол и превенция на злоупотреби, а не да пускате гилотината на съвестните, осъзнати и трезво мислещи семейства.

Смятам себе си за образован и възпитан човек и си направих труда да изчета всички пратени становища до този момент. Докато детето ми спи аз не спирам да се вълнувам от идеите и възгледите на другите. Моля Ви само отделете малко време и Вие да ги прегледате обстойно и обърнете внимание колко примери, идеи и препоръки се дават. Доста хора го подкрепят и с конкретни данни/факти, които определено се разминават с Вашите. В такъв момент, когато обществото следи повече случващото се или го е изпитал на свой гръб, съм склонна да се доверя на тях, а не на Вас. В заключение смятам, че промяната няма да доведе до очакваните резултати, само дискриминира и ощетява едни за сметка на други. Трябва да се работи в насока на строеж на градини/ ясли и засилване на контрола на удостоверенията за настоящ/постоянен адрес.

Относно шепата груби изказвания мога да Ви начертая следната схема:

Софиянци мразят хора/семейства от провинцията, дошли по някаква причина в София → Родители на НЕ приети деца се насъскват срещу родители на приети – > накрая всички искат да мразят държавата, но това пак няма да ни реши проблемът с липсващите места за ясли/градини. Трябва да се насочат сили към решаването му, а не задълбочаването му.

Ваучери:

Аз съм изцяло **ЗА** да се предостави някаква финансова помощ под формата на ваучер на неприетите дечица. Пределно Ви е ясно, че таксите за частни ясли/градини са в пъти повече от държавните. След като няма полагаемо място за всяко дете, то ощетените от жребий и класиране трябва да бъдат окуражени. Равноправието и равенството доста Ви куцат. Разликата между родителите на прието и неприето дете стартира от едни 600лв, но **реално разлика между децата ни няма**. Като сложим на кантар 2 сходни по доход семейства, да кажем, че едното ще има шанс за доста повече странични възможности от другото. Тук не искам да обидя никого. Повярвайте ми, родителите винаги се стараят да правят най-доброто за детето си и не е редно да има разделение. В заключение се надявам да разбирате правилно ситуацията, в която се намират едните и другите родители.

Отделих доста време да напиша всичко това и вложих цялото си уважение към Вас като личност. Не мога обаче да остана безразлична към проблема и случващото се в момента като гражданин. Критиката се надявам да е поне малко градивна или ако не, просто го прочетете и го игнорирайте.

Вярващ в доброто родител:

Диляна
Шопова

26.06.2020г.